

JAN AMOS KOMENSKÝ
Zakladatel britské Akademie věd

SOUTĚŽ MÁ SVÉHO VÝHERCE
Nad cenou se sbíhaly sliny i personálu

OSLAVY 70. VÝROČÍ
Přišly na hřbitov věnce samy?

čtvrtletník

Okó MAGAZÍN

číslo 2 • červen 2015 • zdarma

**„My si doma pouštíme ticho,”
odpověděl Tomáš Černý
na dotaz diváka, zda doma
poslouchá i jinou hudbu
než vážnou.**

Fakta • Reportáže • Kultura • Sport • Názory • Komentáře • Příroda • Historie • Rozhovory

HVĚZDY V ÚJEZDĚ

**Vydařená premiéra historicky prvního
recitálu operní hudby v Újezdě nad Lesy**

**Újezdem nad Lesy rezonovali
Puccini, Brahms, Giordano,
Bellini, Liszt, Dvořák, Verdi,
Lehár, Smetana...**

operní recitál Tomáše Černého

Tomáš Černý – tenor
David Švec – klavírní doprovod
Aneta Černá – soprán
 Recitálem provázel – **Petr Duchek**

Divadelní sál poskytla MČ Praha 21. Na recitál bylo dovezeno klavírní křídlo ESSEX model EPG 173 C, nástroj designed by Steinway & Sons.

Pilotní projekt z připravované série „Újezdských hudebních slavností“ nazvaný „HVĚZDY V ÚJEZDĚ“ připravil újezdský Spolek OKO.

Z bezprostředních vyjádření několika diváků recitálu vznikl následující kaleidoskopický článek.

V divadelním sále Masarykovy ZŠ

Je úterý 19. května a my stoupáme po schodech základní školy do divadelního sálu. Jak asi bude vypadat? Blížíme se ke vstupním dveřím a registrujeme první překvapení. Pro všechny diváky je k dispozici zdarma káva a čaj, stejně tak výborné domácí koláče. Druhé překvapení na nás čeká u vstupu do sálu. Sympatický postarší pán kontrolující vstupenky nám dá hezky vyvedený program recitálu na kvalitním křídlovém papíře, ze kterého se navíc dozvídáme i více o vystupujících. Rozhlížíme se a jdeme si sednout. Sál je menší, ale příjemný. Uvědomujeme si třetí překvapení. U vstupu do hlediště jsou dvě větší květiny, dalších několik květin je na jevišti a pod ním. Malé drobnosti, které zlepšují atmosféru. Dominantou je pak nádherné klavírní křídlo v bílé barvě na jevišti.

Míša, Jana, Irena, Honza, Vendulka, Zuzana ...

Průvodce recitálu

Krátce po 19. hodině začíná recitál úvodním slovem Petra Duchka. Zdá se být trochu nervózní. Po chvíli víme proč.

Oznamuje, že se po třiceti letech vrátil na prkna znamenající svět a že jde o historicky

Diváci pomalu usedají...

A jdeme na to...

první recitál s operní tvorbou v Újezdě nad Lesy. V tu chvíli hlediště poprvé aplauduje. Po něm už provází recitál uvolněně i vtipně a jeho občasné vstupy mezi skladbami jsou velmi milé a příjemné. Poté, co v nich postupně vyzpovídá účinkující, dojde na další překvapení. Ve druhé půli dá divákům možnost zeptat se vystupujících na cokoliv a ti toho v srdečné atmosféře hojně využívají.

Míša, Jana, Irena, Honza, Vendulka, Zuzana ...

Vystoupení hvězd

Hudební část recitálu zahájil tenorista Tomáš Černý árií malíře Cavaradossiho z Pucciniho Toscy a pak už to byla jedna pecka za druhou. Pozorným uším určitě neuniklo, že panu Černému bylo při operním zpěvu i dobře rozumět, což bylo možné

Hvězdy

ocenit zejména při zpěvu árií Smetanova Jeníka z Prodané nevěsty a prince z Dvořákovy Rusalky či rytíře Rinalda z Armidy, při které vyniklo i Tomášovo zabarvení hrdinného tenoru.

Milým překvapením bylo vystoupení choti tenoristy Černého, paní Anety, která recitál doplnila koloraturním sopránem a „Měsíčkem na nebi hlubokém“. Duety manželů Černých z Prodané nevěsty a Verdiho La traviaty pak patřili k jednomu z mnoha vrcholů večera.

Zpěv s bravurní citlivostí doplňoval hrou na klavír dirigent Státní opery a ND v Praze pan David Švec. Pečlivě při doprovodu pěvců hrál i drobné pasáže pro

Tomáš Černý jako Cavaradossi.

v Újezdě

Celý recitál provázela srdečná atmosféra

Mařenka se zlobí na Jeníka a bez hudby oznamuje, že si vezme Vaška.

► různé hudební nástroje v orchestru, což vytvářelo bohatý zvukový dojem. K jeho vrcholům pozdního večera pak patřila především brilantně zahraná Útěcha od F. Liszta a skvěle zvládnutý Furiant F dur od A. Dvořáka, se kterým až druhý den vystoupil na Pražském jaru.

Jako výraz díků za „pionýrské“ vystoupení na okraji Prahy obdrželi účinkující na závěr recitálu od pořadatelů (a překvapivě i od nadšených diváků) květiny a malé dárky. Radost neskrýval pan Černý, překvapený obrazem s vlastní podobiznou od malířky Libuše Josefy.

Petr, Jana, Honza, Míša, Irena, Honza, Lád'a, Robert, Vendulka, Zuzana...

Resumé

Ojedinelé hudební tornádo nad Újezdem nad Lesy prolomilo skeptickou bariéru tvrzení, že na periférii Prahy nelze uspořádat kvalitní operní recitál za přijatelnou cenu vstupného. Určitě si to uvědomili i diváci v sále, kteří si nadšeně vyžádali přídavky

a místo plánovaného konce ve 20.30 spokojeně odcházeli domů až ve 21.15. Úspěch recitálu předčil očekávání. I proto Spolek OKO v rámci svého projektu „Újezdských hudebních slavností“ začal chystat druhé setkání „HVĚZD V ÚJEZDĚ“, a nejen to.

Spolek OKO

Večer operních árií

Milé ocenění novinky nám těsně s uzávěrkou zaslal i pan dr. Miloš Schmidt, divák recitálu.

V úterý 19. května zažil Újezd mimořádně krásnou novinku - **večer operních árií**. Zdejší podnikatelé sdružení kolem časopisu OKO pozvali do divadelního sálu Masarykovy ZŠ dva špičkové pěvce s klavírním doprovodem a úspěch, který sklidili, jasně prokázal neoprávněnost vžitého názoru, že občané nemají zájem o náročné umění. Naopak!

V áriích a duetech zazněly skladby Smetanovy, Dvořákovy, Pucciniho, Verdiho atd. v podání člena Státní opery pana Tomáše Černého a paní Anety Černé, za vynikajícího klavírního doprovodu pana Davida Švece, dirigenta Státní opery. V jeho sólovém provedení jsme mohli doslova vychutnat krásnou Dvořákovu, Lisztovu a Brahmsovu hudbu.

Jednotlivé písně odměňovali posluchači upřímným a nadšeným potleskem. Nakonec si stejně vynutili několikéré přídavky.

Je pro mě potěšitelné, že příjemné pocity prožívali i účinkující při besedě s posluchači jak při koncertě, tak i při malém pohoštění, které připravili pořadatelé.

Věřím, že recitál položil základy k další tradici interpretace tzv. vážné hudby v Újezdě.

Davidovo klavírní umění bylo úžasné.

Jeník a tvrdošíjná Mařenka z Prodané nevěsty.

Jak jsme připravovali recitál

Chronologicky sestavený důvěrný pohled do zákulisí na okolnosti vzniku recitálu čtenářům přiblíží, co se odehrálo za oponou. Uměleckou, a bohužel i politickou.

Příprava

Snad každé úterý letošního roku debatovali členové Spolku OKO vzrušeně nad Petrovou myšlenkou uskutečnit v Újezdě první operní recitál. Ta dostala poprvé konkrétní podobu upoutávkou v březnovém časopisu Oko a spustila spolkové dělení přípravy. První letáky ve formátu A3 nechal zhotovit Honza, přemýšleli jsme nad formou občerstvení, čekali na zaregistrování spolku u soudu, oslovili jsme radnici s žádostí o podporu pronájmu klavíru, rozebírali, co dát umělcům na konci recitálu...

Petr, Honza, Robert, Lád'a, Jirka, Franta, Honza

Dojednání

Je ráno, středa 6. května. Ospalým krokem pomalu mířím k počítači. Zapnu jej a mezitím než se načtou programy, uvařím si čaj. Konečně je můj počítač připraven. Zadáám heslo pro vstup do e-mailové pošty a přimhouřeným okem zírám na display. Tak kdopak mi dnes asi píše. Nikdo. Safra. Už je nejvyšší čas si potvrdit schůzku ohledně programu recitálu. Zatím se na všem domlouváme jen po telefonu. Volám Anetě. Zrovna je v autě a nemůže moc mluvit. Až dojede, pošle mi prý zprávu e-mailem. Doufám, že nebude obsahovat zrušení recitálu. V poledne přišel e-mail. Je to dobré. Obsahuje termín osobního setkání nad programem recitálu a jeho základní kostru. Ve čtvrtek 14. května bychom se konečně mohli všichni vystupující potkat v jednu hodinu po obědě ve Státní opeře kousek od Národního muzea na Václavském náměstí.

Petr

Generálka

Přijíždím s malým předstihem. Ještě tu nikdo není. Po pár minutách přichází Aneta, Tomáš mezitím parkuje. Prohodíme pár slov a přichází Tomáš. Je nějaký na-

Nechám to tedy být. Třeba uspějí příště. Jdeme do zkušebny a domlouváme pořadí skladeb a moje jednotlivé vstupy. Zvolna všechny připravuji na vystoupení v divadle bez pořádného zázemí, se společnými WC s diváky a s šatnou před sálem. Snad

Jedno z překvapení. I diváci přinesli vystupujícím květiny.

jim nebude moc vadit, že budou muset před vystoupením projít celým sálem na jeviště. Nevadí, začínají si prý na mě zvykat a usmívají se. Tak přihazuji další polínko. Mám představu, že v první půlce jim položím pár otázek a ve druhé dostanou možnost ptát se jich na cokoliv diváci. Chvilka přemýšlení. Ale už si na mě prý zvykli a smějí se. Kouzelnou atmosféru ve zkušebně navíc vyplnila zkouška na recitál. Dobré 4 hodiny přípravy. Odcházím

naprosto v klidu. Hlavní hvězdy recitálu Tomáš s Davidem jsou zodpovědní profíci.

Petr, Tomáš, Aneta, David

A. Černá v šatech pro Mařenku, ale i Rusalku.

A. Černá v bílých šatech při cavatině Aminy.

gram recitálu. Snažím se do něj ještě propašovat dvě árie. S árií prince z Rusalky není problém. O Pucciniho Nessun Dormě si Tomáš myslí, že ji zpívá někdo jako odrhovačku a přestal ji proto zpívat.

Stydl jsem se

Operní recitál byl bohužel provázen i škrtící osobní animozitou některých členů rady MČ vůči mé osobě. Spolek OKO žádal vedení „obce“ o finanční podporu při pronájmu koncertního klavíru. Nebylo nám vyhověno. Ovšem umělci se mě překvapeně dotazovali, zda někdo během recitálu například nevypne proud či neudělá nějakou jinou zlomyslnost a recitál tím překaží. Nechápal jsem do té doby, než mi řekli,

► proč se ptají. Kdosi z radnice jim po podání naší žádosti volal, zda je skutečně nutné si na recitál pronajmout klavír, když v divadelním sále klavír je. Na dotaz zda dotyčný věci rozumí, odpověděl prostě, že nikoliv!

Kdo jen trochu rozumí rozdílu mezi vídeňskou a anglickou mechanikou v klavírech ví, že klavír v divadelním sále je nepoužitelný pro profesionální koncerty a navíc je momentálně v takovém stavu, že není použitelný pro vůbec žádné hraní. Když se ovšem při jiném dotazování zajímala radnice, proč nemá tenorista Černý na svých webových stránkách mezi vystoupeními na velkých scénách v Piešťanech, v Plzni, ve Štrasburku, v Litomyšli i recitál v Újezdě n/L, museli manželé Černí dotazujícímu vysvětlit, že program na web vkládá webmaster a to se neděje denně.

V té chvíli jsem se přestal divit jejich obavám, neboť s takovým podezíráním a nedůvěrou se ještě nikdy neseťkali. A bylo mi stydno za reprezentaci Újezda n/L.

Petr

Mrzí nás

O všem samotná žádost o příspěvek si též užila. První žádost se nedostala ani do programu jednání rady MČ. Dva členové rady hlasovali PRO zařazení, tři PROTI. Důvodem neprojednání měl být fakt, že v době podání žádosti jsme ještě nebyli zapsáni v rejstříku spolků, na což jsme ale v žádosti upozorňovali s tím, že v době, kdy bude rada zasedat, už budeme jako spolek

Na samohybném elektrotransportéru.

zveřejnění i v rejstříku spolků. Rada tedy mohla žádost projednat a případnou podporu podmínit doložením výpisu z rejstříku spolků.

A tak jsme svoji žádost zopakovali. Tentokrát se všemi náležitostmi

i odpověďmi na tu více či méně absurdní dotazy, které radnice na spolek vznesla. Rada MČ nyní stála před nepříjemným rozhodnutím. Buď recitál finančně podpořit, což ale zjevně nechtěla, nebo nepodpořit.

Pro malý pásák nebyly schody překážkou.

Což ale také nechtěla, neboť každou chvíli nějakou akci finančně podporuje. A tak vymyslela malou fabulaci.

Rada schválila podporu akce ve výši pronájmu sálu zdarma po celou dobu trvání koncertu. Takto doslovně (a po-
divně) zní usnesení RMČ15/0226/15 ze

Konečně na jevišti.

dne 5. 5. 2015. Přestože jsme žádali o finanční podporu na pronájem klavírního křídla, rada tentokrát jednomyslně schválila bezplatný pronájem sálu (pro vysvětlení šlo o 1.200,-), o který jsme ale nežádali. Nesouhlas s finanční podporou pronájmu klavíru se tímto politicko-zamlžujícím rozhodnutím neobjeví nejen v usneseních rady na webových stránkách, ale ani v ÚZ a radní před veřejností nyní vypadají jako dobráci. Samozřejmě, že jsme za pronájem sálu zdarma byli rádi, ale mrzí nás, že se takto manipuluje s veřejným míněním v Újezdě.

Spolek OKO

Pikantní okolnosti

Celá žádost je ale ještě pikantní ve dvou věcech. Postupovali jsme doslova jako osli podle místní agendy 21, jak po nás bylo požadováno. A ve výsledku se opět potvrdilo, že nezáleží na agendě, ta je jen jakési politikum vytahující peníze z veřejného

Něžná manželka i „drsná“ manažerka Tomáše

rozpočtu a zvyšující zbytečně pracovní místa ve státní správě, ale na lidech. Schopný manažer totiž berličku MA21 ve skutečnosti vůbec nepotřebuje. Druhou věcí ale je usnesení rady RMČ14/0198/15 ze stejného dne, kdy nebyla zařazena do programu jednání naše první žádost a kterým rada MČ podpořila finančně štafetový běh Dukla – Lidice pro JR RUNNING SPORT - intersport Nasavrky. Taková firma ovšem v rejstříku právnických osob neexistuje! A i kdyby existovala, co má Újezd společného s běháním v Nasavrkách, není z usnesení jaksi vůbec zřejmé.

Honzá, Petr

Hryzalo ho svědomí?

A bych nekončil jen s pocitem cejchu kacíře, nad kterým visí jakási újezdská klatba i za hříchy, se kterými nemá ve skutečnosti vůbec nic společného, tak musím zmínit, že starosta Růžička si asi přece jen po jednání rady MČ leccos uvědomil, leccos jsme si osobně vyříkali před Polydomem a následně zakoupil na recitál několik vstupenek, které rozdál. My jsme mu je na oplátku prodali s příjemnou množstevní slevou.

Petr